

Vårt dnr: 1020-2013

Samrådsredogörelse, förslag till ny renhållningsordning för Svalövs kommun

Samråd inför utformandet av en ny renhållningsordning har genomförts av Svalövs kommun. Synpunkter har under samrådstiden inkommit från NSVA, Söderåsens miljöförbund samt från Sven-Otto Ekelund. Synpunkterna återges i korthet nedan varefter de bemöts av Svalövs kommun (kursiv stil).

NSVA

1. På sidan 4 under kapitel "Enskilda avlopp etc." paragraferna 23, 26 och 27 bör hänvisningen till "Riktlinjer för slam- och oljeavskiljare inom NSVA" finnas med.

De generella riktlinjerna avser främst avloppsvatten från industrier eller annan verksamhet som är av en annan karaktär än hushållspillvatten. Förslaget till renhållningsordning gäller inte detta slags verksamhet. Därför bör inte hänvisas till riktlinjerna.

2. I förslaget till 26 § saknas information om tömning av oljeavskiljare. Detta bör kompletteras. NSVA hänvisar till sina riktlinjer för slam- och oljeavskiljare.

De generella riktlinjerna avser främst avloppsvatten från industrier eller annan verksamhet som är av en annan karaktär än hushållspillvatten. Förslaget till renhållningsordning gäller inte detta slags verksamhet och det är inte heller fråga om hushållsavfall eller därmed jämförligt avfall. Det saknas därför skäl att hänvisa till riktlinjerna.

3. I förslaget till 26 § bör efter "Tömning av fettavskiljare ska ske minst två gånger per år, eller oftare vid behov, för att upprätthålla en god funktion" tilläggas att "fastighetsinnehavaren ansvarar för anläggningens funktionalitet genom skötsel, underhåll och tömning" samt att "Fastighetsinnehavaren/Renhållaren ska erhålla en rapport för tömning av fettavskiljare. Rapporten ska innehålla fastighetsbeteckning för fettavskiljaren, tömningsvolym och tömningstidpunkt."

Redan idag uppfyller det praktiska förfaringssättet vid tömning av fettavskiljare vad NSVA föreslår: LSR erhåller rapport i form av faktureringsunderlag från entreprenören liksom följesedel. Underlaget innehåller uppgift om adress, volym och tidpunkt för tömning. LSR fakturerar därefter innehavaren av fettavskiljaren för tömningen. Fakturan innehåller uppgift om adress, volym och tidpunkt för tömningen. Således finns redan idag två möjligheter för NSVA att erhålla uppgifter om att kraven på tömning av en viss fettavskiljare följts eller inte.

4. I förslaget till 26 § bör följande utgå: "för fettavskiljare som ligger inom kommunalt verksamhetsområde för spillvatten gäller att NSVA (Nordvästra Skånes vatten och avlopp)

ansvarar för tillsyn och kontroll av funktion avseende rörledningar och avlopp.”

Kommunen har inget att erinra mot NSVA:s förslag. Tidigare förslag till 26 § i renhållningsordningen kommer att kompletteras med följande.

”Fastighetsinnehavaren ansvarar för anläggningens funktionalitet genom skötsel, underhåll och tömning.”

Sven-Otto Ekelund

1. Det är slöseri med bestämda bytesintervaller för fosforfällor eftersom tillverkaren anger att säcken inte behöver bytas förrän pH understiger 9.

Renhållarens övergripande möjligheter till uppföljning och kontroll av att fosforfällor sköts och fungerar som de ska skulle försämrats om bestämda bytesintervaller inte fanns. Förslaget till 26 § renhållningsordningen bör därför kvarstå oförändrat.

2. Har effekterna av allt det höga pH-vatten som kommer att släppas ut från hushållen och hur det påverkar djurlivet i bäckar, åar och älvar när det normalt ligger mellan 6-7? Han förutsätter att kommunen och Söderåsens miljöförbund ansvarar för detta och att fastighetsägarna hålls ansvarsfria.

Frågan ryms inte inom ramen för vad som bör regleras i renhållningsordningen.

3. Angående tömning av fosforfällan; som jordbrukare kan han sprida ut det på åkern eftersom det enligt forskarna råder 20 procents fosforbrist

Enligt förslaget till 32 § fjärde stycket renhållningsordningen finns en möjlighet för omhändertagande av slam från slamavskiljaren för spridning på egen fastighet sedan anmälan till Söderåsens miljöförbund skett. Ekelunds synpunkt är således tillgodosedd i förslaget till ny renhållningsordning.

4. Om all plast och förpackningar från restavfall ska sorteras bort från restavfallet kan han lika gärna köra in det själv eftersom det då praktiskt taget inte blir något restavfall. Soptunnorna kan då dras in liksom lastbilstransporterna vilket skulle medföra en lägre miljöpåverkan.

Kommunen ska enligt 15 kap. 8 § miljöbalken som huvudregel svara för att hushållsavfall inom kommunen transporteras till en behandlingsanläggning. Sådant avfall får enligt 15 kap. 18 § första stycket miljöbalken som huvudregel inte t.ex. bortskaffas av fastighetsinnehavaren. Egna transporter i den utsträckning som Ekelund föreslår skulle således strida mot lag.

Söderåsens miljöförbund

1. Eget omhändertagande av latrin, slam och urin bör omfattas av tillstånds- och inte anmälningsplikt vilket anges i förslaget till § 12. Om anmälningsplikten ändras berörs även delar av förslaget till 32 §. Att själv omhänderta slam och latrin innebär stora risker ur framförallt smittskyddssynpunkt och därför är det en alltför mild skrivning att endast anmälningsplikt ska råda. I miljöförbundets övriga fyra medlemskommuner råder tillståndsplikt. Enligt Avfall Sverige har det vid stadgande om anmälningsplikt för kompostering av matavfall inte blivit tillräckligt tydliggjort i lagstiftningen att tillstånd krävs för eget omhändertagande av sopor, latrin och slam. Kommunerna får då, för sitt krav på tillstånd, hänvisa till 15 kap. 18 § tredje stycket miljöbalken där det anges att kommunen i det enskilda fallet kan tillåta (d.v.s. ge tillstånd till) eget omhändertagande. Miljöbalken är lag och väger därmed tyngre än avfallsförordningen vilket är ett ytterligare stöd för denna tolkning. En anmälan är mer rimlig vid enkla ärenden som kompostering av matavfall i egen behållare. Begreppet anmälan signalerar att det rör sig om ett ganska okomplicerat ärende som förbundet i de flesta fall kan hantera enkelt. Om förbundet vill stoppa/begränsa det som anmälan avser måste ett upphörandeföreläggande eller lämpliga restriktioner fås till stånd. Det är i praktiken att göra en tillståndsprövning. Därför bör krav på anmälan förbehållas ärenden där man lätt kan ställa upp generella försiktighetsmått och sällan

behöver ha anpassning till det enskilda fallet. Sådana generella försiktighetsmått är inte möjliga att uppställa för omhändertagande av latrin, slam och urin.

Enligt 45 § avfallsförordningen krävs endast anmälan till kommunen från den som äger en fastighet där avfallet finns och som avser att på fastigheten kompostera eller på annat sätt återvinna annat hushållsavfall än trädgårdsavfall. Det bör därför inte vara möjligt att uppställa krav på generell tillståndsplikt i dessa frågor.

Det är som miljöförbundet anfört riktigt att lag går före förordning. Bestämmelsen i 15 kap. 18 § tredje stycket miljöbalken stadgar emellertid att kommunen i enskilda fall får tillåta fastighetsinnehavare eller nyttjanderättshavare att själva ta hand om avfall som uppkommit hos dem och som annars ska tas om hand av kommunen, om de kan göra detta på ett sätt som är betryggande för människors hälsa och miljön och det finns särskilda skäl för en sådan dispens.

Av bestämmelsens förarbeten framgår att fastighetsinnehavarens eller nyttjanderättshavarens möjligheter att själv ta hand om avfall som uppkommit hos dem i princip ska regleras genom generella föreskrifter beslutade av kommunen (alltså i renhållningsordningen). Bestämmelsen i 15 kap. 18 § tredje stycket miljöbalken har enligt regeringens förarbetsuttalanden tillkommit eftersom "det inte torde vara möjligt för kommunen att förutse alla tänkbara behov av undantag." (prop. 1997/98:45, del 2, s. 830). Bestämmelsen i 15 kap. 18 § tredje stycket miljöbalken är således att se som ett slags säkerhetsventil för de situationer som inte kunnat förutses i de allmänna föreskrifterna. Bestämmelsen är däremot inte att uppfatta som ett bemyndigande för kommunerna att meddela generella föreskrifter om tillståndsplikt i renhållningsordningen.

Mot bakgrund av vad som anges i förarbetena bör 15 kap. 18 § tredje stycket miljöbalken därför så att säga "gälla utöver och vid sidan om" kommunens generella föreskrifter (renhållningsordningen) och inte utgöra bemyndigande för kommunen att föreskriva om generell tillståndsplikt i renhållningsordningen. Därför bör anmälan med stöd av 45 § avfallsförordningen – och inte tillståndsplikt – vara det konstitutionellt riktiga varför föreslagen lydelse bör kvarstå oförändrad.

2. Att i förslaget till 23 § korta ned det rekommenderade avståndet från 25 till 10 meter kommer att leda till problem för många fastighetsägare. Redan ett avstånd om 25 meter, vilket gäller enligt nuvarande renhållningsordning, är svårt att få till på många fastigheter. Angående andra punktens andra mening vill miljöförbundet erinra om att Arbetsmiljöverket i ett informationsbrev till SKL den 10 september 2013 (beteckning REM 2013/106387) meddelat att de gått ut med felaktig information när krav uppställts på maximal längd på slangdragning.

Den i förslaget till 23 § renhållningsordningen angivna lydelsen ger fortsatt möjlighet till tömning på fastigheter där hus och brunn sedan tidigare befunnit sig på ett avstånd om t.ex. 20 meter. Det är som framgår av förslaget till bestämmelse alltså endast fråga om en rekommendation beträffande avståndet. Vidare uppfyller LSR som upphandlande enhet kraven i Arbetsmiljöverkets nya råd genom att i förfrågningsunderlag i framtida upphandlingar av slamentreprenader kräva att entreprenören i sådana fall tillser att två man tillsammans ska utföra uppdraget. I sådana fall utgår en högre avgift enligt beslutad taxa. Slutligen kan även nämnas att LSR kontinuerligt bevakar teknikutvecklingen vad avser slamsugningsfordon vilket även beaktas i varje upphandling.

3. Första meningen i förslaget till 26 § bör preciseras så att kravet på årlig tömning endast gäller tankar och slamavskiljare med ansluten WC. Om WC inte är ansluten är det inte motiverat att ha årlig tömning eftersom nästan allt slam i ett hushåll kommer från WC. I stället bör tilläggas att "Tömning av slamavskiljare utan anslutet WC utförs på fastighetsägarens särskilda beställning."

Kommunen har inget att erinra mot miljöförbundets förslag och kommer att justera förslaget till 26 § enligt följande:

"26 § Tömning av slam från enskilda tankar och slamavskiljare anslutna till WC ska ske minst en

gång per år. Tömning av slamavskiljare utan ansluten WC utförs efter fastighetsägarens särskilda beställning. Fastighetsinnehavaren ansvarar för anläggningens funktionalitet genom skötsel, underhåll och tömning.

4. I första punkten i förslaget till 27 § anges att avstånd mellan anslutningspunkt och uppställningsplats för kranbil inte bör överstiga 10 meter. Det ger motstridiga uppgifter då det i förslaget till 25 § står att avståndet inte bör vara längre än 5 meter vid hämtning av säck med 1 000 kg filtermaterial. Kranbil ska därför utgå från förslaget till 27 § eller läggas till att det är fem meter som gäller vid 1 000-kilosäckar.

Kommunen kommer att beakta miljöförbundets förslag. Förslaget till 27 § ändras därför enligt följande.

"27 § Vid nyanläggning av slamavskiljare, slutna tankar, minireningsverk och fosforkällor med filtermaterial gäller att:

- avstånd mellan uppställningsplats för slamsugningsfordon och anslutningspunkt inte bör överstiga 10 meter.*
- avstånd mellan uppställningsplats för kranbil och fosforfälla får vara högst 10 meter om säcken väger upp till 500 kg och högst 5 meter om säcken väger 1 000 kg och med en fri höjd över kranfordon och fosforfälla på minst 7 meter.*
- anläggningens botten inte ligger mer än 6 meter under uppställningsplatsens marknivå. terräng och/eller anlagd trädgård medger slangdragning."*

5. I förslagen till 34 och 36 §§ anges att det krävs dispens för att få ha en gemensam sopbehållare (34 §) och vid uppehåll i hämtningen när fastigheten inte nyttjas (36 §). Miljöförbundet anser att gemensam sopbehållare för närliggande fastigheter samt uppehåll i hämtning för hus som står tomma ska hanteras som abonnemangsfrågor som därmed inte kräver dispensprövning utan som smidigare kan hanteras av LSR.

Eftersom frågorna torde utgöra myndighetsutövning (om LSR avslår en ansökan om gemensam sopbehållare eller uppehåll i hämtningen är fastighetsägaren/ nyttjanderättshavaren skyldig att fortsätta med enskild behållare/tidigare hämtningsintervall) krävs stöd i lag för att frågan ska få hanteras av ett bolag (3 kap. 16 § andra stycket kommunallagen). Sådant stöd saknas varför frågan inte bör vara möjlig att reglera på det sätt som miljöförbundet föreslår. Föreslagen lydelse bör därför kvarstå.

6. Beträffande förslaget till 37 § anförs att NSVA endast prövar undantag för fettavskiljare som anslutna till kommunalt avlopp.

Kommunen har inget att erinra mot förslaget och kommer att justera förslaget till 37 § enligt följande.

"Söderåsens miljöförbund prövar övriga ansökningar om dispenser från föreskrifterna om avfallshantering. Ansökningar om dispenser från föreskrifterna vad avser fettavskiljare som är anslutna till kommunalt avlopp prövas dock av NSVA."

Mats Dahlberg
Samhällsbyggnadschef

Landskrona den 12 mars 2014

Till KS
Genom Helena Heinz
Svalövs kommun

Förslag till ändring av Svalövs kommuns renhållningsordning

Bakgrund

LSR:s två ägarkommuner, Landskrona stad och Svalövs kommun, har gett LSR i uppdrag att ta fram ett nytt förslag till Renhållningsordningens föreskrifter.

LSR har i detta uppdrag ålagts att utföra arbetet i dialog med Söderåsens Miljöförbund och Landskronas Miljöförvaltningen. Ett av syftena härmed har varit att de två kommunversionerna ska bli så lika som möjligt.

Konstaterande

Efter det att Landskrona stads remisstid löpt ut konstateras att Miljönämnden i Landskrona har ett förslag till ändring som inte har sin motsvarighet bland inkomna remissvar till Svalöv och som har godtagits i Landskronas bemötande i Samrådsredogörelsen.

Ändringarna är av redaktionell och förtydligande karaktär.

Förslag

Förslaget till ändring bör också tillföras som samrådssvar och i det slutliga förslaget till Svalövs kommuns utställningsversion och medför förändringar i 30:e och 3:e §§.

Miljönämnden i Landskrona stads yttrande:

"30 § Dispensförfarandet om förändrat hämtningsabonnemang bör utgå och i övrigt med hänvisning till vad som framgår i 5 §. Om fastighetsinnehavare missköter något av hämtningsabonnemangen "Miljö" eller "Kompost" kan miljönämnden som tillsynsmyndighet besluta att abonnemanget ska övergå till typen "Mix".

Svalövs kommun anser att förslaget till dispensförfarande i 30 § renhållningsföreskrifterna kan utgå eftersom någon egentlig dispensprövning i det enskilda fallet inte sker.

En möjlighet för tillsynsmyndigheten att ändra abonnemangstyp i de fall då den enskilde inte uppfyller vad som krävs för aktuell abonnemangstyp bör föreskrivas i 3 §.

LSR Landskrona Svalövs
Renhållnings AB Svalövs kommun justerar förslaget enligt följande:

Stuverigatan 25
261 35 Landskrona
Tel: 0418-45 01 00
Fax: 0418-45 01 20
www.LSR.nu
Org.nr: 556195-7506
Säte: Landskrona

- 30 § utgår. ~~30 § Förändrat hämtningsabonnemang av avfall enligt bilaga 1 kan efter ansökan till renhållaren medges fastighetsinnehavare eller nyttjanderättshavare under förutsättning att krav på sortering av hushållsavfall enligt 8-9 §§ uppfylls samt att hantering av avfall i övrigt utförs i enlighet med dessa föreskrifter.~~
- att därpå följande paragrafers löpnumrering ändras
- att 3 § tillförs genom understrykning markerade stycken att i sin helhet få följande lydelse

”3 § Kommunstyrelsen har verksamhetsansvaret för hanteringen av hushållsavfallet i kommunen. Avfallshanteringen utförs av den eller de som kommunen bestämmer, nedan kallat Renhållaren.

Fastighetsinnehavare eller nyttjanderättshavare som önskar anmäla nytt abonnemang eller förändra abonnemangstyp enligt bilaga 1 anmäler detta till Renhållaren.

För det fall kommunen konstaterar att fastighetsinnehavaren eller nyttjanderättsinnehavaren inte uppfyller för aktuellt abonnemang tillämpliga krav kan tillsynsmyndigheten besluta att annat abonnemang ska gälla.”

LSR Landskrona Svalövs Renhållnings AB

.....
Jonny Meerwald genom Thorleif Svensson
VD

